

Behind the Screens: Informed Consent and Digital Literacy in Art Therapy

Natalie R. Carlton

Soyut

Sanat terapistleri, gizlilik, mahremiyet ve yasal standartlar ile en iyi uygulamalara aşına olmama endişeleri nedeniyle dijital veya yeni medya sanat uygulamalarını hayata geçirirken zorluklarla karşılaşmaktadır. Bu makale, sanat terapisinde dijital medya kullanımının etik zorluklarını vaka örnekleriyle ele almaktadır. Yazarlar, uygulamaya rehberlik etmek ve olası etik endişeleri belirlemek için bilgilendirilmiş onam kılavuzları sunmakta ve dijital okuryazarlığın kültürel tevazu ile ilişkisini vurgulamaktadır. Sanat terapisinde dijital medyanın karmaşıklıklarında daha etkili bir şekilde yol almak için öneriler sunulmaktadır.

Kitle iletişim araçları teorisyeni Marshall McLuhan ([Alıntı1964](#)) "araç mesajdır" (s. 7) derken, materyaller, araç ve içerik arasındaki simbiyotik ilişkiyi ve insanların yaşamlarında medya algılarının yol açtığı sosyal sonuçları fark etti. Günümüzde sanat terapistleri, özellikle materyal ve araçların çeşitli özelliklerinin ve bunların danışanın sanat terapisindeki deneyimini, sürecini ve içeriğini nasıl etkilediğinin farkındadır. Sanat terapisinde kullanılan araçların kişisel, sosyal ve kültürel önemini eleştirel bir şekilde ele alırlar; ancak zaman, erişim, çevre ve kendi yetenekleri ve önyargıları, klinik uygulama için uygun yeni materyallerin aktif olarak keşfedilmesine engel teşkil edebilir (Austin,[Alıntı2009](#) ; Carlton,[Alıntı2014](#) ; Orr,[Alıntı2010](#) ,[Alıntı2012](#)). Bu gerçekliğe, zihinsel sağlık ve teknolojinin bir araya geldiği dijital olarak doymuş bir dünyada yaşamın zorluğu da ekleniyor. Sanat terapistleri, teknoloji aracılı materyallerin ilettiği yaratıcı güçler, karmaşıklıklar ve "mesajlar" ile çalışmalıdır.

Bilgisayarlar 1960'lardan beri sanat eserleri yaratmak için kullanılıyor olsa da (Christiane,[Alıntı2015](#)), *dijital sanat* terimipopüler dile yeni yeni girdi. Kolay erişilebilir ve yaratıcı dijital medya uygulamaları arasında artırılmış ve sanal gerçeklik, animasyon, film ve video, fotoğraf, ses ve müzik ve yazı özellikleri yer alıyor. Bu uygulamaların gelişimine, dijital bir cihaza sahip herkesin yaratıcı çalışmalarını "parmaklarının ucunda" paylaşmasını sağlayan sosyal medya platformlarının patlaması eşlik etti. Geleneksel bir sanat medyası anlamında somut olmasa da, bu dijital yaratımlar, kişinin anılarına, düşüncelerine, duygularına, fantezilerine ve derin bilinçaltına alternatif bir maddi varlık sunuyor; genellikle gerçek zamanlı olarak. Sanat terapisindeki son söylem, dijital medyanın kendine özgü niteliklerinin sağladığı terapötik değere yönelik artan bir takdiri yansıtıyor (Garner,[Alıntı2016](#)), sosyal medyanın etkisi (Miller,[Alıntı2017](#)) ve kaydırma veya tıklamadan daha fazlasını gerektiren dijital medyadan beklenen etik davranış (Belkofer ve McNutt,[Alıntı2011](#) ; Malchiodi,[Alıntı2018](#) ; Miller,[Alıntı2017](#)).

Mobil İletişim için Küresel Sistem Derneği'ne (2018) göre, bugün dünyada 5 milyardan fazla insan mobil hizmetlere bağlı ve uygulamalar giderek insanların günlük yaşamlarının bir parçası haline geliyor. Bu gerçeklik, sanat terapistlerini dijital medya kullanımı ve davranışlarının etik ikilemelerini ve gerçek hayattaki sonuçlarını fark etmeye zorluyor. Bu makalede, dijital çağda teknoloji kullanımı için bilgilendirilmiş onamın özel önemini açıklıyoruz. Ayrıca, dijital okuryazarlığın sanat terapisinde etik eğitiminin temelini ve hayati önemini vurguluyoruz. Danışan ve terapistlerin günlük uygulamaları nasıl kullandıklarına dair pratik kılavuzlar ve klinik çizimler sunuyoruz.

Sanat Terapisi Uygulamasında Dijital Okuryazarlık

Dijital kültür, danışanların yaşamış deneyimlerini etkiler; bazıları diğerlerinden daha derinden. Bir danışanın dijital dünyayla etkileşim kurma biçimi, önemli bir terapötik bilgidir ve çoğu zaman "gerçek dünyada" nasıl etkileşim kurdukları kadar ilgi çekicidir (bu ayrım, birçok insan için tartışmasız bir şekilde mevcut değildir). Ancak, bir sanat terapisti teknolojiyi görmezden gelen veya teknolojiye karşı çıkan bir önyargıya sahipse, danışanın dijital kültürü dikkate bile alınmayabilir (Carlton, [Alıntı2014](#)) veya bilgilendirilmiş onam açısından tartışılmıştır. Bu nedenle, sanat terapistlerinin dijital yeterliliklerinin güçlü ve zayıf yönlerini fark etmeleri ve dijital kültüre dair farkındalıklarını korumaları hayati önem taşımaktadır. Dijital ortamda etkili bir şekilde gezinmek, dijital okuryazarlıkla ilişkili artan öğrenme eğrilerini içerir (Martin, [Alıntı2006](#) ; Pierce, [Alıntı2015](#)). Dijital okuryazarlık, bilgisayar destekli bir cihaz veya yazılımı nasıl çalıştıracağını bilmekten, bilgi güvenliği, yaratıcı problem çözme ve çok platformlu iletişim üretimi gibi birbiriyle bağlantılı zorlukların üstesinden ustalıkla gelmeye kadar genişlemiştir. Bir sanat terapistinin gelişen yetkinliği, hem dijital okuryazarlık gelişimine katılımı hem de dijital medya kullanımıyla ilgili kişisel duyguları bir kenara bırakmayı gerektirir (Choe, [Alıntı2016](#)), dijital okuryazarlığın günümüzün sürekli gelişen tekno-dijital kültüründe bir son noktası olmadığı ve hiçbir zaman tam olarak kavranmadığı göz önüne alındığında.

Sanat terapisinde dijital okuryazarlık eğitimi, teknolojik güçlerin kültürü, etiği, yasaları ve çevrimiçi ilişkiler ve iletişim de dahil olmak üzere insan psikolojisini nasıl etkilediğine dair seçici bir farkındalık olarak, devam eden etik ve çok kültürlü öğrenmeye dahil edilmelidir. Kültürel tevazuun öz-yansıtıcı, yaşam boyu öğrenen modeli (Foronda, Baptiste, Reinholdt ve Ousman, [Alıntı2016](#) ; Hook, Davis, Owen, Worthington ve Utsey, [Alıntı2013](#)), bireyler için önemli olan kültürel değerlere ve kimliklere açık olma konusundaki kişilerarası duruşuyla önemlidir. Dolayısıyla, dijital tevazu, kişinin bilgisayar ortamındaki inançlarının, uygulamalarının ve dilinin herkes için evrensel olmaktan ziyade bireye özgü olduğu yönündeki gelişen bir anlayış olarak tanımlanabilir. Örneğin, sanat terapistleri kendi dijital erişimlerinin, bilgilerinin ve uygulamalarının herkes için aynı şekilde işlediğini varsaymazlar. Bunun yerine, danışanlarımız ve meslektaşlarımızla sürekli olarak dijital olarak bilinçli anlaşmalar yapmaya ve iş birliğine dayalı öğrenmeye çağırıyoruz.

Hem dijital okuryazarlık hem de dijital tevazu, dijital ortamın terapötik ilişki üzerindeki etkilerini uygun şekilde yönetmek için gereken farkındalık, tutum ve beceri nedeniyle etik uygulamada önemli bir role sahiptir. Dijital içeriğin profesyonel kodlara uygun olarak tüketilmesi, oluşturulması, bütünleştirilmesi, yayılması ve korunması, danışanların dijital medyayla olan özgün kültürel ilişkileriyle dengelenmelidir. Dijital kültüre ilişkin görüşlerinin etik bilincine sahip sanat terapistleri, terapötik ifade için potansiyel aracı araçlar olarak transmedya materyalleri hakkında bilgi edinmeye ve hem kendi hem de danışanlarının ihtiyaçlarını karşılayan belirli dijital medya uygulamalarıyla becerilerini geliştirmeye karardır (Carlton,[Alıntı2014](#) ; Choe,[Alıntı2016](#)).

“Ayrımcı direnişin” etik riskleri (Carlton,[AlıntıDijital medyaya \(medya kullanımını kabul etmekten veya tartışmaktan kaçınmayı da içeren\) yönelik bu yaklaşım](#) , zarar potansiyelini fark etmeyen bir sanat terapisti için farkında olmayabilir. Örneğin, sanat terapistleri bazen genç danışanlarının sosyal medya riskleri konusunda gerçekte olduğundan daha bilgili olduğunu varsayabilir veya hatta gençlerin sözde uzmanlığına güvenerek dijital sanat yapımını etik bir mayın tarlasına dönüştürebilirler. Dijital yerlilerin (yani dijital çağda doğan bireylerin) teknolojiye hakim ve doğuştan gelen becerilere sahip olduğuna dair yaygın inanışın aksine (Prensky,[Alıntı2001'de](#) yapılan araştırmalar, dijital teknolojilere erişim ve becerilerinin oldukça çeşitli olduğunu göstermektedir (Jones ve Shao,[Alıntı2011](#)). Dijital ortama ilişkin yüksek düzeyde bir aşinalığa sahip olmalarına rağmen, tükettikleri ve oluşturdukları şeyleri eleştirel bir şekilde incelemede genellikle rehberliğe ihtiyaç duyarlar (Boyd,[Alıntı2014](#)). Her yerde teknoloji kullanımının yaygın olduğu bir dünyada doğan ve ne yaptıklarını biliyor gibi görünen danışanlarla karşılaştığımızda, şu soruyu sormalıyız: Gizlilik riskleri konusunda tam olarak bilgilendiriliyorlar mı ve dijital katılımlarının uzun vadeli medya etkilerini anlıyorlar mı? Çünkü çevrimiçi ortamlardaki sosyal davranışlar genellikle çevrimdışı sosyal davranışları yansıtır (Ivcevic ve Ambady,[Alıntı2013](#) ; Sandy, Gosling ve Durant,[Alıntı2013](#)), terapinin başlangıcında bu ve diğer ilgili soruların araştırılması, bilgilendirilmiş onam anlaşmalarının oluşturulmasına ve dijital kültürlerinin daha doğru anlaşılmasına yardımcı olabilir.

Dijital Sanat Yapımında Etik İlkeler ve Bilgilendirilmiş Onam

Dijital sanatların kullanımına ilişkin etikle ilgili son sanat terapisi literatürü (örneğin, Alders, Beck, Allen ve Mosinski,[Alıntı2011](#) ; Malchiodi, Cutcher ve Belkofer,[Alıntı2018](#) ; Orr,[Alıntı2015](#)) uygulama için genel etik kurallar sağlamıştır. Daha spesifik olarak, Cohen, Johnson ve Orr ([Alıntı2015](#)) dijital sanat yapımına uygulanan etik klinik uygulama için altı hususu dile getirmiştir: (a) danışanların ve terapistlerin refahı, medyayı kullanmaya hazır olma düzeyi ve hem terapistler hem de danışanlar için beklentiler dahil; (b) güçlü içerik veya anlatı ile ilgili potansiyel travma ve risk düzeylerinin değerlendirilmesi; (c) tüm katılımcılar için erişim; (d) terapötik süreç, diyalog ve ilişki içinde bilinçli seçimlerin etkinleştirilmesi, kimlik koruması ve rıza, telif hakkı ve veri koruması ile ilgili gizlilik dahil; (e) mülkiyetle ilgili fikirler ve ikilemler ve

danışanın çeşitli medya seçeneklerine sahip olma hakkı; ve (f) yaratıcılık yayılım biçimleri ve yolları ile etkileşim kurarken ve seçerken faydalar ile riskler arasında denge.

Dijital medya uygulamalarının, cihazlarının ve iletişim platformlarının "ekran arkası" gerçekliği ve iç işleyişi korkutucu ve klinik görüş alanının dışında olabilir, ancak iletişimin ve maddi seçimlerin tüm yönlerini dikkatlice değerlendirmeye dayalı karar alma süreci, dijital medyada diğer yaratıcı medyada olduğu gibi aynı kalır (Orr, [Alıntı2015](#)). Terapide dijital sanat yapımının kritik bileşenleri arasında, dijital medyanın sınırlamaları ve sanat terapisindeki faydalarının anlaşılması yer alır (Choe, [Alıntı2014](#)) ve bunların maddi niteliklerinin (donanım ve yazılım) değerlendirilmesi ve mülkiyet, gizlilik ve terapötik sınırlarla ilgili potansiyel etik sorunlar (Alders ve diğerleri, [Alıntı2011](#); Malchiodi ve diğerleri, [Alıntı2018](#); Orr, [Alıntı2015](#)). İnternet güvenliği veya dijital verilerin depolanması, erişimi, paylaşımı ve güvenliği konusunda bilgisiz olan sanat terapistleri, kendilerini birçok etik sorunla karşı karşıya bırakmaktadır. Neyse ki ABD'li sanat terapistleri için, Sanat Terapisi Yetki Belgeleri Kurulu (ATCB) ve Amerikan Sanat Terapisi Derneği (AATA), klinik ortamlarda teknoloji kullanımına ilişkin bazı etik ve profesyonel sorunları ele almak için önemli kaynaklardır. Alders ve ark. ([Alıntı2011](#)) ayrıca sanat terapisinde dijital medya kullanımı için danışana özel yazılı bilgilendirilmiş onam konusunu da ele aldı. Danışanlarla dijital medya kullanımı hakkında açık bir tartışma yürütmek, sanat terapistlerinin sanat terapisinin yeniden üretilebilir, geçici ve genellikle değişken sınır nitelikleri dahilinde sanat ifadesi için somut yönergeler oluşturmalarına yardımcı olabilir.

Sanat terapisti bağlamında bilgilendirilmiş onam, tek seferlik bir yasal engel değildir; aksine, bir danışanın mahremiyetini korumada ve dijital olarak çeşitli popülasyonlar ve uygulama ortamlarında terapötik bir ittifak geliştirmede çok önemli bir role sahiptir. AATA'nın ([Alıntı2013](#)) Etik İlkeler Bölüm 16.0, Elektronik Ortamlarla Sanat Terapisi Yürütme, tele-sağlık hizmeti düşünülerek yazılmıştır; riskler ve sınırlamalar hakkında bilgi sağlama, gizliliği koruma, bilgilendirilmiş onam alma ve düzenleyici protokolleri takip etme gibi temel kavramlar, sanat terapisinde dijital medya kullanımı için de geçerlidir. Elbette, hiçbir form karşılaşılabilecek çeşitli, karmaşık ve çok düzeyli etik soruların tümünü ele alamaz. Ancak, temel riskleri, faydaları, süreçleri ve politikaları açıklayan, özenle hazırlanmış ve kapsamlı bir form, hem zorlu sonuçları hafifletebilir hem de danışanları olası zorluklar konusunda eğitebilir. Donanım ve yazılım kullanımıyla birlikte gelen gizlilik riskleri, bilgilendirilmiş onam formunda açıkça belirtilmeli ve danışanın tedavi ihtiyaçlarını ve hedeflerini ve bilişsel yeteneklerini dikkate alınmalıdır (Bölüm 15.3, s. 13).

Dijital sanat yapımına katılımın faydalarını ve sınırlamalarını özetlemenin yanı sıra, herhangi bir yanlış anlamayı önlemek için yazılı bilgilendirilmiş onamda, sanat terapisti ve danışanın birlikte uygulayacağı prosedürler açıkça belirtilmelidir. VeBu karşılıklı taahhütleri dile getiren prosedürel kılavuz anlaşmalarına örnekler şunlardır. Bunlar, psikoterapide en sık dile getirilen üç potansiyel etik ikilem kategorisini ifade eder: profesyonellik, terapötik sınırlar ve gizlilik (Jain ve Roberts, [Alıntı2009](#)). Bu etik anlaşmalar, danışan sanat eserlerinin mülkiyeti, depolanması ve sergilenmesi gibi sanat

terapisinin kendine özgü zorluklarını ve danışanın dijital medya sınırları içinde gizliliği iş birliği içinde müzakere etme özerkliğini doğrudan ele almaya çalışmaktadır. Gizliliği korumaya yönelik protokol adımları ve gizlilik ihlali durumunda bir acil durum planı da bilgilendirilmiş onam formuna dahil edilmesi gereken önemli unsurlardır.

Tablo 1. Bilgilendirilmiş Onamda iPad ve Sanat Uygulamalarının Kullanımı için Terapist-Müşteri Sözleşmesi

Tablo 2. Bilgilendirilmiş Onamda Dijital Medya Kullanımının Müşteri Tarafından Kabulü

Açıklanan anlaşmalarVekesin olmayıp, yalnızca sanat terapistlerine pratik formlar tasarlamada olası kılavuzlar olarak hizmet etmeleri amaçlanmaktadır.Ayrıca, iOS işletim sistemli iPad'lerin kullanımı için de geçerlidir ve farklı bir işletim sistemine sahip mobil cihazlar alternatif veya ek güvenlik önerileri gerektirebilir. Dizüstü bilgisayarlar da benzer kurallara uyar ve işletim sistemi değişkenlerine bağlı olarak, uygulama kullanımını ele almak için protokolle özelleştirilmiş önlemler gerektirebilir. Bazı sanat terapistleri, seanslar sırasında danışanlarının internet erişimini kısıtlayarak güvenlik endişelerini giderse de, bu sınırlı bir çözümdür. Uygulamaların ve cihazların düzenli güncellemeler alabilmesi için internete bağlı olması gerekir ve danışanın sanat yapma sürecini geliştirmek için yeni uygulamaların indirilmesi gerekebilir. Dahası, birçok uygulama sanat terapisi kullanımı için geliştirilmemiştir. Bu nedenle, gizlilik, depolama ve terapistin seçenekler ve araçlar üzerindeki istenen kontrolü konusunda ek zorluklar ortaya çıkabilir (Choe,[Alıntı2014](#)).

Etik kuralların ayrıntılı "nasıl yapılır" talimatları yerine geniş standartlar olarak yazıldığı göz önüne alındığında, sanat terapisinde teknoloji kullanımı söz konusu olduğunda, belirli beceri ve bilgilerin sürekli olarak keşfedilmesi, güncellenmesi, ifade edilmesi ve uygulayıcılar arasında paylaşılması gerekir; böylece bu birikimli uygulamalar nihayetinde mesleki eğitime ve etik standartlara rehberlik eder. Bilgilendirilmiş onamın sürekli anlaşılması, danışanların kendi gizlilik ve mahremiyetlerini korumalarına yardımcı olabilir. Gizlilik düzenlemeleri ve gelişen teknolojiler sürekli değişim halindedir; bu nedenle, bilgilendirilmiş onam sözleşmeleri düzenli olarak gözden geçirilmeli, güncellenmeli ve tartışılmalıdır.

Oturumlarda Dijital Medya Uygulamalarının Kullanımına İlişkin Klinik Örnekler

Dijital sanat yapımı, tek bir makalede yeterince ele alınamayacak kadar geniş bir yelpazede araç, uygulama ve yapı içerir. Aşağıdaki kısa öyküler, Amerika Birleşik Devletleri'nde mobil medya kullanımındaki mevcut hakimiyetleri nedeniyle çeşitli yazılım uygulamalarıyla ortaya çıkabilecek etik sorunlara odaklanmaktadır. Bu kısa öykülere ilham veren danışanları korumak için isimleri, demografik bilgileri ve klinik ayrıntıları bilerek kurgulamış olsak da, dinamikler, çağdaş sanat terapistleri ve

danışanlarının hem seans içinde hem de dışında karşılaştıkları gerçek klinik durumlarla izomorfiktir. Her örnek, sanat terapisinde dijital medyanın faydasını tasvir ederken, etik sorumlulukları ve bilgilendirilmiş onam alanlarını vurgulamaktadır. Sunulan etik ikilemler, güvenli ve etkili dijital medya kullanımına özgü uygulama alanlarında açık anlaşmalara duyulan ihtiyacı göstermektedir.

Facebook'ta Animasyonlu Bir Koca

Xavier ve Jamie evlilik sorunları yaşıyor. Xavier tartışmalar sırasında sık sık sözlü hakaretlerde bulunuyor ve Jamie, Xavier'in duygularını inciten kelime seçimlerinden bıkip usanarak içine kapanıyor. Danışanların olumsuz davranışlarının farkında olmadıklarını tespit eden bir seansta, sanat terapisti, yakın zamanda yaşadıkları bir tartışma sahnesini yeniden canlandırmak ve oluşturulan videoyu üçüncü bir kişi olarak izlemek için 3 boyutlu animasyon uygulaması Plotagon'u kullanmayı öneriyor. Plotagon, kullanıcıların kendi yazılı senaryolarından dakikalar içinde videolarını oluşturmalarına olanak tanıyor. Xavier sahnede kendini animasyonlu bir karakter olarak izlediğinde, sözlerinin ne kadar duyarsız olduğunu fark ediyor ve sonunda eşinden özür diliyor. Çift, uygulamanın kullanımının olayları daha objektif bir şekilde görmelerine yardımcı olduğunu belirtiyor ve ardından uygulamayı evde kendileri de kullanabileceklerini belirtiyor. Birkaç gün sonra, başka bir evlilik tartışmasının ardından Jamie, sahneyi Plotagon'da yeniden canlandırıyor ve Facebook sayfasına yüklüyor. Jamie, Facebook sayfasında sanat terapistlerinin tedavi amaçlı uygulamayı önerdiğini belirtiyor ve ardından diğer Facebook kullanıcılarından Xavier'in sahnedeki davranışları hakkında yorum istiyor .

Genel olarak, dijital sanatın danışanlara ancak sanat terapisti danışanla sağlıklı bir terapötik ilişki kurduktan ve danışanın dijital teknoloji ve sosyal medya kullanımına ilişkin tutum, beceri ve davranışları hakkında bilgi sahibi olduktan sonra tanıtılması gerektiğini gördük. Uygulama, Xavier'in öz farkındalığını artırmada etkili olmuş olabilirken, Jamie'nin pasif-agresif davranışları üzerinde çok az etkisi olduğu görülmüştür. Jamie, uygulamayı partneriyle doğrudan iletişim kurmak için kullanmak yerine, onu sosyal medyada küçük düşürmek için bir araç olarak kullanmıştır. Bilgilendirilmiş onam protokolü, sanat terapisti dışında yapılan sanat eserlerini kontrol edemez; ancak bu durumda sanat terapisti, uygulamayı çifte tanıtmadan önce sınırlar ve yaratılan herhangi bir sanat eserinin sergilenmesi veya paylaşılması konusunda bir tartışmayı kolaylaştırma konusunda etik bir sorumluluk taşımaktadır. Sanat terapisti, bilgilendirilmiş onam sürecinde olası riskleri erken bir aşamada ele alarak, her iki danışanla da güven inşa edebilir ve terapötik ittifakı güçlendirebilir.

Sanat terapistleri, sanat eserinin kontrolsüz bir şekilde dikkat çekmek için "orada" olacağı korkusuyla genel bir "paylaşım yok" politikası uygulamamalıdır. Böyle bir yasak, danışanın özerkliğini zedeleyebilir, terapötik ilişkide güvensizlik ve tek taraflı güç yaratabilir ve hatta danışanları terapi dışında iyileşmek ve destek almak için kaynaklarını kullanmaktan mahrum bırakabilir. Ashında, danışanlara bilinçli sınırlar koymak yerine genel kısıtlamalar getirmek, sanat terapisinde kaçınma kalıpları oluşturabilir ve hatta öz temsil ve eylemlilik, topluluk, mahremiyet ve sınırlar gibi

önemli konuları tartışma fırsatlarını bile engelleyebilir. Diğer tüm etik ikilemlerde olduğu gibi, her danışanın bağlamsal durumu tüm bu alanlarda incelenmelidir, ancak bu inceleme, bilgilendirilmiş onam ve sanat terapistinin dijital okuryazar, açık niyetleri olmadan daha az etkilidir.

Anonimliğin Gücü ve Sorunu

Yumiko, okulda çok az arkadaşı olan yaratıcı ama içe dönük bir gençtir. Evde güzelce hazırlanmış projeler yapmayı sever ve Pinterest adlı çevrimiçi sitede sağlam bir takipçi kitlesine sahiptir. Terapistine, kendisi gibi sosyal dışlanmış olarak tanımlanan diğer gençlerle özgürce sohbet etmek için kendini imha eden mesajlaşma uygulaması Snapchat'i kullandığını söyler. Yukimo ayrıca, tüm kullanıcıların anonim olduğu ve yorumlara uydu konumuna göre belirli bir yarıçap içinde erişilebilen bir sosyal medya kanalı olan YıkYak'ı da kullanır. Bu uygulamaları, kendisine daha önce hiç sahip olmadığı bir ses verdikleri için güçlendirici olarak görür. Sanat terapistine söylemeden, seansta yaptığı bir sanat eserinin fotoğrafını çeker ve takipçilerinin görmesi için Pinterest'te paylaşır. Sanat terapisti, Yumiko'nun bazı takipçilerinin onu rahatsız eden sanat eserleri hakkında çevrimiçi yorumlar yapmasından duyduğu hayal kırıklığını açıklamasının ardından, paylaşımı ancak birkaç hafta sonra öğrenir .

Bir müşteri sanat eserini çevrimiçi olarak yayınladığında, görüntü akışkan bir siber uzayda var olur ve sanat eserinin ve yaratıcının niyetinin bütünlüğünü koruyacak tek bir uygulanabilir mekanizma yoktur. Sosyal medya, müşterileri sömürüye ve uyum sağlamaları için sosyal baskılara maruz bırakırken, onları güçlendirici, dönüştürücü ve ifade edici fırsatlar yaratabilir. AATA, müşterilerinin sanat eserlerini sergilemelerinin terapötik değerini takdir ederek, [Alinti2013](#)) etik kuralları, "müşterilerin ve görüntülerinin sömürülmemesini, yanlış temsil edilmemesini veya müşteriler tarafından onaylanmayan şekillerde kullanılmamasını sağlamak için" uygun güvenlik önlemlerinin alınması gerektiğini belirtir (s. 6), bu da çevrimiçi sergi ve müşterinin sosyal medya kullanımı bağlamında pratik görünmemektedir. Yumiko'nun özel hayatında sosyal medyayı kullanmaktan fayda sağlamasına rağmen, sanat terapisti, çevrimiçi anonim kişilerle etkileşimlerinde potansiyel zarara karşı da savunmasız olduğunu kabul etmelidir. Dahası, sanat terapisti, yalnızca kültürel topluluğunu anlamak için değil, aynı zamanda ilişkili riskleri ve faydaları değerlendirmek için de bu müşterinin kullandığı uygulamalara aşina olmalıdır. 2014 yılında piyasaya sürülen ve bir zamanlar 400 milyon dolar değerinde olan anonim bir mesajlaşma uygulaması olan YıkYak, çevrimiçi tacizi ve istismarı oldukça kolaylaştıran bir platform tasarımı nedeniyle birçok okul kampüsünde yasaklanmıştı (Carson, [Alinti2017](#)). Uygulama, en savunmasız gençlere yönelik kötü niyetli yorumlarla dolu olduğu için nefret söylemi ve zorbalıkla suçlanıyor (Sigl, [Alinti2015](#)). Platform artık kapalı olsa da, anonim mesajlaşma uygulamaları hala popülerdir ve bu nedenle sanat terapistleri, düzenli kullanıcı olabilecek danışanlarının yaşamları üzerindeki etkilerinin farkında olmalıdır.

Yumiko'nun seansta yaptığı sanat eserlerini çevrimiçi olarak paylaşması, özgüven duyma, başkalarından onay alma ve Pinterest sayfasında içerik oluşturma ihtiyacından kaynaklanıyor olabilir. Bu motivasyonlar, danışanın kimliğini ifade etmesinin bir parçası

olarak seansta araştırılmalı ve yanlış anlaşılma riskini azaltmak ve olası zararlardan korunmak için bilgilendirilmiş onam süreci kapsamında ayrıntılı olarak tartışılmalıdır. Küçük danışanların yaşına ve mevcut sorunlarına bağlı olarak, bir sanat terapisti danışanın gizliliğini ihlal etmeden ebeveynleri veya velileriyle güvenli dijital medya kullanımını da görüşmelidir. Pratik bir yol, gençlerin tükettiği tüm medya türleri hakkında güvenilir bilgiler sağlayan Common Sense Media (www.commonsensemedia.org) gibi web sitelerine yönlendirmektir.

Ev ve İş Arasındaki Sınırlar Çöktüğünde

Josh, bir toplum ruh sağlığı kuruluşunda çalışan ve haftalık olarak 30'dan fazla danışanı ev ziyaretleri gerçekleştiren bir sanat terapistidir. Kurulum ve temizlik için zaman eksikliği nedeniyle, bazen çok iyi bildiği bir araç olan çeşitli dijital sanat yapımlarını kolaylaştırmak için kişisel iPad'ini yanında getirir. Birçok danışan Josh'un tabletini kullanmaktan keyif alırken, diğerleri seanslar sırasında dijital sanat yapmak için kendi mobil cihazlarını kullanmayı tercih eder. Bu "dağınıklık yaratmayan", tek cihaz kullanımı, ona danışanlarıyla sanat eserleri hakkında fikir edinmek için daha fazla zaman tanır. Danışan gizliliğini korumak için, Josh her seanstan sonra cihazda yapılmış tüm sanat eserlerini siler, böylece cihazı kullanan bir sonraki danışan başka bir danışanın sanat eserini bulmaz. Josh, kendi cihazlarını kullanan danışanlarına sanat eserlerini bir sonraki seansa kadar saklamalarını söyler. Konum paylaşım uygulaması Foursquare'i kullanan Josh, günün son ev ziyaretinin hemen yanındaki kafede sık sık çevrimiçi olarak check-in yapar .

Josh'un dijital medyayı kullanımını bazı etik açıdan tehlike işaretleri uyandırmaktadır. İlk olarak, dijital medya alışkanlıkları ve varsayımları, ilgili eyalet veya yerel yasalar, kurumunun politikaları, en iyi uygulamaları ve danışanlarla teknoloji kullanımına ilişkin bilgilendirilmiş onam konusunda farkındalığı engelliyor olabilir. Josh'un dijital medyayı kişisel olarak etkili bir şekilde kullanması, sanat terapisi uygulamaları ve toplum ruh sağlığı bakımı alanında yetkinliğe dönüşmeyebilir. İkinci olarak, Josh, birden fazla danışan arasında aynı cihazı paylaşmanın gizlilik riskine dair farkındalık gösterse de, danışanların iPad'ini (üzerinde sanat eseri olabilir) kullanmalarına izin verme, her seanstan sonra danışanların sanat eserlerini silme ve danışanlardan sanat eserlerini kendi cihazlarına kaydetmelerini isteme kararları, sanat eserinin mülkiyeti ve gizliliğin korunmasıyla ilgili etik ilkeleri göz ardı etmektedir. Sanat terapisinde dijital medyayı kullanmadan önce en iyi uygulamalar hakkında bilgi sahibi olmamak veya bilgi eksikliği, danışanlar için potansiyel olarak kötü sonuçlar doğurabilir.

Sanat terapisinde kişisel cihazlarını kullanmaktan kaçınmayı hedefleyen sanat terapistleri için zorlu bir durum, sağlık hizmetlerinde "kendi cihazını getir" kuralının giderek yaygınlaşmasıdır. Josh'un kurumunun, ABD Sağlık Sigortası Taşınabilirlik ve Sorumluluk Yasası zorunluluklarına uygun bir mobil cihaz politikası ve kişisel tablet kullanımını ve güvenli gizli verilerin depolanmasını destekleyen bir bilgi teknolojisi personeli olması muhtemeldir. Ancak, sanat terapisinde dijital sanat yapmak için kendi cihazlarını kullanan danışanlar, aile üyelerinin (özellikle küçük danışanların ebeveynlerinin) cihazlarına istedikleri zaman erişim sağlayabileceği veya erişimi

engelleyebileceği konusunda bilgilendirilmelidir. Son olarak, Josh'un konuma dayalı bir sosyal ağ uygulaması kullanması potansiyel olarak sorunludur. Klinisyenlerin kişisel dijital alışkanlıkları dikte edilemese de, Josh, danışanın evinin yanındaki bir kafede düzenli olarak çevrimiçi olmasının, danışanın konumunun başkaları tarafından görülmesi riskini yarattığını bilmelidir.

Burada sunulan tüm kısa öyküler, danışanların ve sanat terapistlerinin dijital medya kullanımına ilişkin farkındalık, bilgi ve davranış düzeylerini; dijital ve sosyal medya kullanımının faydalarını ve zorluklarını müzakere etmenin önemini; ve mobil cihaz ve uygulamaları kullanmanın getirdiği gizlilik risklerinin üstesinden gelme ihtiyacını ele almaktadır. Dijital medya kullanımına yönelik uygulama protokollerinin ve özel etik yönergelerin eksikliği, dijital medyanın sanatsal bir mecra ve iletişim aracı olarak faydalarına yönelik istenmeyen sonuçlar ve engeller yaratabilir. Sürekli, bilinçli etkileşim ve öğrenme yoluyla yönetilen, etkili bir şekilde oluşturulmuş bilgilendirilmiş onam, hem danışanları hem de sanat terapistlerini olası kazalardan korumaya hizmet eder. Bilgilendirilmiş onam uygulamasının uygulamada sürekli ve sistematik olarak geliştirilmesi, alanın genel etik ilkeleriyle uyumludur (AATA,[Alıntı2013](#) ; ATCB,[Alıntı2018](#)) ve sanat terapistlerinin, danışanların ve sanat terapistlerinin zaten içinde bulunduğu dijital ortamda etik bir şekilde gezinmelerine yardımcı olabilir (Zur & Walker,[Alıntı](#)).

Öneriler

Dijital dünya, danışanların ve terapistlerin yaşam gerçeklikleri kadar çeşitli ve çok katmanlıdır. Daha önce de belirttiğimiz gibi, dijital medya kullanımına yönelik kaçınma, cehalet ve önyargı dinamikleri, sanat terapistleri olarak bizi etik kullanımların geliştirilmesi ve yeni medya konusunda artan yetkinlik gibi çok ihtiyaç duyulan dijital okuryazarlık geliştirmekten alıkoymaktadır. Gelişen teknolojiler ve teknokültürel değişimlerle birlikte etik zorluklar ortaya çıksa da, özerklik, zarar vermeme, iyilikseverlik, sadakat, adalet ve yaratıcılık ilkeleri değişmemiştir. Bununla birlikte, sanat terapisi uygulamalarının bu değişimlere ayak uydurması ve temel etik ilkeleri desteklemek için yeni stratejiler geliştirmesi veya uyarlaması zorludur. Sanat terapistlerinin, dijital medyanın sanat terapisinde kullanımı konusunda danışanlarına bilgilendirilmiş onam yoluyla şeffaf bir şekilde yaklaşmalarını öneriyoruz. Ayrıca, mesleki etik eğitimine dahil edilen dijital okuryazarlık becerileri konusunda uygun ve sürekli eğitimleri de destekliyoruz. Son olarak, hem yeni hem de deneyimli profesyoneller için dijital okuryazarlığı geliştirmek amacıyla dijital medya içeriği ve araştırmalarının sanat terapisi ders çalışmalarına ve sürekli eğitim kurslarına dahil edilmesini öneriyoruz. Dijital medya teknolojilerinin başarılı bir şekilde birleştirilmesi, sanat terapisi klinik bakımını, araştırmalarını ve eğitimini geliştirecektir.